

Tractatus

habere sibi suā spēm. sicut si hō pua
ref manu. z hec est p̄pria acceptio p̄
uatōis. alie due sunt valde large z c
¶ Quot req̄runt ad p̄uatōe z
p̄prie dictā. Cap. CCCXI.

Quantū ad tertium. scz q̄t req̄runt ad rōem p̄uatōis p̄prie
dictā. Et dicendū q̄t quicq̄
Prīmū est q̄ sit natuz h̄z illud sibi
suā spēm. z iō p̄prie hō nō d̄r p̄uatūs
alīs. q̄ sibi hoc nō p̄petit sibi habere
alas. Sed oī req̄rūt determinata cō
cūstātia t̄pis. z iō catulus nō d̄s
nō nonū d̄s; nō d̄r p̄uatūs v̄lū p̄prie
Tertio d̄ esse debita cōcūstātia lo
ci. vñ cauerne terre nō dicunt p̄uate
luce diei q̄n ibi nō est. Quarto def
inatio ptis. vñ hō nō d̄r v̄lū p̄ua
tus vel cecus q̄ nō h̄z oculos in pe
dib. Quinto debit⁹ respect⁹ vel mo
tus. vñ homo nō d̄r p̄uatūs cursu si
nō mouet in cursu ita velociter si
cut sagitta vel ventus.

Quoī est maior oppō ūdicto
ria q̄ p̄uatua. CCCXII.

Quantū ad quartū: quoī vī
beliez z vñ sibi q̄ maior ē op
positio ūdictoria q̄ oppō p̄
uatua. hoc em nō vides verū. Op
positio em nō est nisi elōgatio potē
tie ab actu sicut calor exī in aq̄ elō
gat z facit distare potētiā aque a fri
gilidate. sed vt vides q̄ magis elō
gat z facit potētiā distare ab actu
p̄uatua q̄ ūdictorio. q̄ patz. q̄ tantū
elōgat potētiā ab actu p̄uatuo q̄ nō
p̄t esse regressus p̄ naturā. Sed ūdi
ctio nō collit totall potētiā. imo
teriā naturalr d̄ nō ente facit ens. nō
aut de ceco vidēs. igit̄ maior est op
positio p̄uatua q̄ ūdictoria. Dicē
dū est q̄ dupl̄ elōgat aliqd potētiā
ab actu. Uno mō ipam potētiā re
monēdo ita q̄ nihil eius relinqua
et isto mō elongat potētiā ab actu

Secūdus

in oppō ūdictoria. q̄ in nō ente sim
pl̄r nihil est de potētiā ad esse. Alio
mō ponēdo obstaculū ut nō reduca
tur potētiā ad actū. q̄d p̄tingit du
pl̄r. Uno ad t̄ps z mobilr. sicut ca
lor positus facit distare ad t̄ps sub
iectū sibi. s. aquā cū est calida a frigil
ditate z mobilr. Alio p̄petue z im
mobilit̄. z sic p̄uatuo remouet potē
tiā sibi subjecti ad habitū. nō p̄tē
tiā sua destruaf̄ oīno. s. q̄ ponit ob
staculū indelibile. Et q̄n d̄r q̄ p̄ua
tio auferat potētiā ad actū. z ideo
cū potētiā ad subjectū ūdictio to
talr tollat: maior est oppō ūdictoria
q̄ p̄uatua. Utī eēt mai⁹ miraculū
q̄tide aīas creare q̄ cecū illumiare
illid t̄ min⁹ miramur q̄ frēq̄t⁹. z
istud q̄ rarius mirabil⁹ reputam⁹

¶ De oppositione p̄trarieta
tis. Caplī. CCCXIII.

Dicendū est de tertia
spē opponis. scz de p̄rietate.
vbi q̄nq̄ p̄siderāda sibi. Pri
mo q̄d est p̄trarietas. Sed oī req̄runt
ad p̄rietate verā. Tertio q̄bus
mōis dicant large aliq̄ p̄tia. Quar
to d̄ diversa ūdictōe z natura diuer
sor ūdictōy. Quinto q̄n radix oppō
nis in ūtis est a ūdictōe z p̄uatōe.

¶ Quid est contrarietas.

Quantū ad primū dicendū est
q̄d est p̄trarietas. Hoc aut̄ p̄t
q̄ diffīlītē ūdictōy cōem. s. Cō
traria sibi que in eodē ḡnē posita sibi
et maxime a seinvicē distant: z in eo
dē ūceptibili vīcīssim insunt. nisi
alter p̄ eo ȳ insit a natura. Dicūt aut̄
in eodē ḡnē posita. q̄ v̄tūq̄ est vna
spēs alīcūt⁹ ḡnūs in q̄ differūt a ūdi
ctōe cuius vñū oppōsitiōy est non
ens absolute. z a p̄uatōe cui⁹ vñū
oppōsitiōy est nō ens in tali subie
cto. Unū extrema in illis oppōib⁹
nō sunt eiusdē ḡnūs. nec qdib⁹ extre

De oppositiōe contraria

mū est res posita īmo nō ens. sed in
contrariis ē vtrūq; qz ambo extrema
sunt posita z abo sunt spēs eiusdem
gñis: sicut albedo z nigredo sub co-
loze. Dicunt autē maxime a seīnuice
distant, qz in h̄is mediāt; maxime
distantia sunt solū h̄ia, sicut albedo
et nigredo sunt h̄ia qz maxime di-
stant, z nō albedo z rubedo, qz rube-
do est medius color. Et in eodē su-
ceptibili viciſſim insunt, hoc est quā-
tū est de natura h̄iorū sicut albedo
et nigredo in pariete, nisi alterū eo
rū insit a natura, sicut cum causat a
pncipijs nature, vt albedo in cigno
et nigredo in corvo. Ex quo p̄t qd
est h̄ietas, qz oppositio duo p̄ extre-
mōz qz sunt maxī distantia sub eo,
dē gñis z p̄t eidē subiecto viciſſim
inesse vbi altez a natura nō inest

Quot reqrunt ad verā cō-
trarietātē. Q.a. Q.CXXIII.

Qvantū ad scđm, scz qz req-
runt ad verā contrarietātē p̄
prie dictā. Dicendū qz duo.
scz puenientia z distantia. Cōuenien-
tia qđem quantū ad h̄ia, vt patz, v.
metaph. Oportz em qz pueniant in
trib. s. in eodē subiecto, in eodē gñis
et in eadē p̄tate. Ea em qplurimū
dñt eiusdem gñis sunt, vt albedo z ni-
gredo sub colore. Illa etiā qz pluri-
mū differūt i eodē susceptibili sunt
h̄ia, vt sanū z egrū in aiali. Itē que
plurimū dñt sub eadē p̄tate sunt h̄ia,
vt h̄grū z incōgrū sub grāma-
tica. Distantia at reqr̄t īf extrema
oppōnis, qz oppō oīno facit distantia,
no at qcunḡ reqr̄t sed maxī. Un-
distantia qz est inter albedinē z rube-
dinē no facit p̄tie h̄ietatē, qz nō est
maxima. Et em ista maior qz est in
ter albedinē z nigredinē, z id illa p̄
prie facit h̄ietatē. Cōuenientia ē igi-
tur resp̄cū tertij. h̄ distātia ē resp̄cū

sui, s. respectu terminorū opositorū
¶ Quot mōis dicunt aliq̄ cō
traria large. Cap. Q.CXXIV

Qvantū ad tertij, s. quo aliq̄
possint dici h̄ia in p̄tie.
ponit Aresto, v. metaph. du-
os modos in gñis. Quo p̄ p̄mis est
qz aliq̄ sunt diuersi gñis z nō p̄nt ei-
dem inesse, sicut possit large dici qz
motus rect⁹ z mot⁹ circularis sunt
h̄ia; loquendo de motu circulari na-
turali. Scđs est qz aliq̄ h̄nt habitu-
tē ad ea qz p̄priez p̄ncipaliter sunt
h̄ia. Et hoc p̄ fieri multiplicr. Or-
mo em aliq̄ dicuntur h̄ia qz h̄nt illa
qz sunt h̄ia, z sic ignis z aq̄ dicuntur
h̄ia; qz h̄nt caliditatē z frigiditatē.
Scđo qz sunt susceptiva h̄iorū in
potētia, z sic dicunt p̄trariis sanati-
ū z egrorū. Tertio qz s̄t in po-
tētia ipsoz h̄iorū actiūa v̄l passiuā
et sic ad potentia actiūa ca-
lefactū z frigidū sunt h̄ia qntū ad
passiuā calefactibile z infringibile s̄t
h̄ia. Quarto qz sunt h̄iorū agētia
vel patiētia in actu, sicut calefaciēs
et infringidās qntū ad agētia, calefa-
ctū z infringidātū qntū ad patiētia.
vt sup. Quinto qz s̄t abiectōes vel
expulsiōes vel cōfā acceptōes h̄iorū

¶ Quot sunt modi h̄iorū p̄
prie acceptoz. Q.CXXVI.

Qvantū ad quartū, scz quot
unt modi p̄trariorū p̄tie ac-
ceptoz. Dicendū est qz duo.
Quedā em sunt h̄ia imēdiata, z dē-
cunt imēdiata, qz nō h̄nt mediūz
sui gñis inter se. Et sic sunt h̄ia fin-
p̄m in aiali sanitas z egritudō, licet
medici mediūz ponāt inter hec duo.
Alia sunt mediara, qz scz h̄nt mediūz
sui gñis, vt albedo z nigredo viridi-
tate z rubedinē z h̄mōi. Alius mo-
dus h̄iorū est, qz quedā sunt h̄ia qz
rū oppositū nō ē natūrē in subiecto

Tractatus Secundus

sicut nigredo in corvo et albedo in cigno. qz em̄ ista insunt a natura op̄ positū vno nō est natū inesse. Alia at̄ p̄ria sunt q̄ sunt nata inesse successiue. z hoc dupl̄t. Vel qz indifferenter ex pte vtriusq; tñ. vt albedo z nigredo pariter. sanitas z eruditio alicui aial. Vel qz quis pñt alteri succedere: nō tñ postea ecōuerso indifferenter. sicut qz quis aial sit susceptiuu sanitatis pmo. z post eruditis scđo. tamē sunt aliqe eruditiose a qui bus nō est regressus in sanitatē. vt a p̄fisi pfecta vel lepra.

¶ Si sumis radix oppōnis in p̄trarijs Cap. XXXVII

Quantu ad qntū. s. vñ h̄z ra/ dicē oppō p̄traria. Dicendū est q̄ a ḥdictoria et p̄tuatiua opositōe. A ḥdictoria qdē. nā vñ h̄z op̄ est negatio alteri. Un albe/ do negat nigredines in subiecto. vñ albo nō est niger. H̄z in hoc est dñ/ tia. q̄ negatio ḥdictiois est extra ge/ nus. z iste termin⁹ nihil: nihil dicit sed negatio ḥrietatis est infra gen⁹ et ipse termin⁹ dicit aliquid positiuu. Un q̄ dicit. sortes est alb. d̄r q̄ est nō niger. hec autē negatio q̄ puenit ex albedine est aliquā positiuū et ei⁹ q̄ est infra gen⁹. scz p̄ albedinē. vt si dicaf. sortes est alb. sortes nō est alb. ex eo q̄ est niger nō est ḥdictio absolute. sed est ḥdictio p̄cipiativa q̄ est ḥrietatis. qz h̄z terminū positiuu eiusdē generis cū oposito quem ne/ gar: qz nigredine q̄ negat albedinez. Dicif aut̄ tertio nihilominus ḥrie/ tas p̄tuatiua opositio et p̄cipiativa. qz em̄ vñ h̄z op̄ est nobilis al/ tero: illud q̄ est nobilis h̄z rōem habit⁹. z ignobilis h̄z rōem p̄tuatiua. z isto mō sanitas d̄r habitus. z eruditio p̄tuatio. z idē est de albedi/ ne z nigredine. Et silt h̄z veritatem

in oīb̄ p̄rijs. marie tñ in illis in qbz nō est regressus. sicut in eruditini, bus nō curabilibz. Ex hoc ḡ h̄nt rō/ nē p̄tuatiis z habet⁹. H̄z qz in aliquid de/ ficit a vera p̄tuatio. iō d̄r p̄tuatio p̄ci/ pata. Deficit aut̄ in hoc. qz qz quis in p̄tuatiua oppōne supponat subie/ ctu. tñ nō h̄nt mediū sui ḡnis p̄tuatiue opposta: qd̄ tñ h̄nt mediata p̄ria. Sed qz qz quis vñus extremū sit in genere in oppōne p̄tuatiua scz habi/ tus. tñ alter⁹ extremū scz p̄tuatio nō est in gne. cuius tñ opositu est in oīb̄ p̄rijs. Tertio qz qz quis vñ ter/ minus p̄tuue opponis sit positiu⁹ scz habitus. tñ alter⁹ extremū nihil ponit. H̄z est negatio in subiecto det/ minato. sed q̄libet ḥz op̄ est termin⁹. nus positiu⁹. z l̄ sit negatio sui op/ positi. tñ sp̄ ponit naturā aliquā in subiecto. Rōne s̄ḡf quenātē d̄r p̄ physi. q̄ p̄tuatio z habitus faciūt p̄mā p̄trarietate. z in li. de sensu d̄r q̄ p̄tuatio albedinis est niger. Sed qz in illis trib⁹ dñt d̄r opositio co/ trarietatis esse p̄tuatiua p̄cipiativa/ sic: z ḥdictoria. qz aliquid d̄r vtriaq; h̄z

¶ De opositōe relativa qd̄ est. Cap. XXXVIII.

Dunc restat dicendū de op/ positiōe relativa qd̄ est. Est aut̄ opositio relativa oppo/ duoy relatiuoꝝ. cui⁹ natura tal̄ est q̄ inter oēs oppōnes minimū h̄z de/ oppone. Hoc aut̄ non puenit sibi. p̄ eo q̄ habeat mediū sui ḡnis vel sub/ iectuque in alijs minuit rōem oppo/ nis. sed qz nō s̄q̄ regr̄t extrema rea/ lis diuersa. vt p̄z in relatōe rōem ma/ xime idētitatis q̄ d̄r. idē eidē idē. in oībus alijs oppōnibz nūc extrema sunt idē. sicut p̄z de ḥdictiois. p̄rijs. et p̄tuatiua opositis. In alijs at̄ re/ latiuis q̄ nō h̄nt idētitatē extremon⁹. sicut p̄tē in relatōe reali est adhuc.

De conditōibus oppositionū

min⁹ de oppōe q̄ in aliquid alia p̄ oppo-
nū. q̄ vñ extremū in alijs nūc po-
nit aliud. nec includūt se in uicē. nec
vñ expellit reliquū. et vno exente im-
possibile est reliquū inē. Et h̄ p̄z in
illis potissimum q̄ extrema i vno sub-
iecto p̄uenit. vt in p̄tis et p̄uatiue
oppositis: in q̄bus vnius ḡn̄s est
alter⁹ corruptio. Sed in oppōe re-
lativa vñ extremū reliquū includit
vñ posita se ponit et p̄empta se peri-
mut. Quid aut̄ sit oppositio relati-
ua potest patere ex diffinītōe relati-
uoz superius posita.

Conclusiones p̄metes bre-
ueriter oēs p̄ditiones cuiuslibet
oppositionis. **OCXXXIX.**

Modo breuiter p̄cludo p̄di-
tōes et p̄prietates cuiuslibet
oppōnum in se. et q̄s
yna ab altera differt vel p̄uenit cuz
ea. Et p̄mo p̄tradictōis que est ma-
ior. Secundo p̄uatiue. Tertio p̄tra-
rie. Quarto relatiue.

Conditōes oppōnē p̄dictōis.
Vantū ad p̄mū sciendū est. q̄
p̄dictōis oppō h̄z septē p̄dictio-
nes sine q̄bō nō eet p̄a p̄dictō. Pri-
ma est q̄ extrema p̄dictōis careant
q̄i medio: tā medio eiusdē ḡn̄s q̄
subiecti suscepiti. sicut p̄z de ente
de nō ente: sile vel nō eet. Sc̄da est q̄
vtr̄q̄ extremp̄. sit extra et sup̄ oē gen⁹. sicut
p̄z de ente q̄d est extra et sup̄ oē gen⁹.
q̄ntū ad affirmatōem. et nō ente q̄n-
tū ad negatōem. Tertia ē. q̄ nō p̄t
esse in gne. Quarta q̄ vñ termin⁹
extremp̄ dicat aliqd positiū sicut
q̄ h̄z modū affirmatōis. aliud n̄h̄l
dicat positiū h̄z negatiū. Quinta
q̄ illa negatio nō sit aliquid delimi-
nare rei yl circa determinatū subie-
ctū. sile sit absolute negatio ita q̄ ter-
min⁹ ille absolute sit nō ens. Sexta
est ex istis sequens. q̄ nūc extrema

p̄t esse idē vel sī! **A**x q̄bus oīb̄ cō-
cludunt ille q̄nc̄ p̄dictōes aī posite
in diffinītōe p̄dictōis. **V**n̄ est alia
p̄dictō respectu iōius affirmatōis
et negatōis. q̄ sit vnius et eiusdē fīm
idē respectu eiusdē subiecti et in eo
dē tpe. sicut dictū est p̄us sufficiēter

Conditōes p̄uatiue oppo-
sitōis. et q̄do p̄uenit et differt a
contradicōe. **OCXXX.**

Opositio aut̄ p̄uatiua que-
nit cū p̄dictōe in trib̄ p̄di-
tōibus. et differt ab eadē in
duabus. et sic h̄z q̄nc̄ p̄dictōes. Pri-
ma est. q̄ caret om̄i medio sui ḡn̄s.
Sc̄da ē q̄ alterp̄ extremp̄ dicit ali-
qd positiū et alterp̄ nō. Tertia est
q̄ nunq̄ extrema sī idē nec sī!. In
his trib̄ p̄uenit cū p̄dictōe. Quar-
ta p̄prietas est q̄ h̄z mediū subiectū
suscepitiū. vt visus et cōitas oculū.
Quinta q̄ vtr̄q̄ extremp̄ ē in ge-
nere. nā habit̄ est in gne directe. pri-
uatio aut̄ indirekte. et nō dicit nega-
tōem absolute. sed negatōem deter-
minate forme et in determinato sub-
iecto. et in his duabus deficit et dif-
fert a contradictione.

Conditōes cōtrarie oppō-
nis. et dr̄nia et cōuenientia cū
predictis duab̄. **OCXXXI.**

Opositio at̄ p̄ieratis aliqd
h̄z p̄prietates cū q̄bō cōuenit
cū p̄tradictōe et p̄uatiua op-
positōe. et aliquas in q̄ differt. Pri-
ma eius p̄prietas est. q̄ opposita cō-
trarie nūc̄ iunt idē nec sī!. et in hoc
p̄uenit cū vtr̄q̄ predictaz opposi-
tionū. Sc̄da est q̄ h̄z mediū suscep-
tiū vtr̄q̄ extremp̄ quātū ad illa
p̄ria quoq̄ nō inest alterū a natura.
Tertia q̄ vtr̄q̄ extremp̄ ē infra
gen⁹ et infra idē gen⁹. q̄uis vñ ha-
beat p̄uatiōis rōnem: et alterp̄ rōem
habitus ad inūcēm cōparata. et in

Tractatus Secundus

his duabz puenit cū priuatinaz differt a contradictoria. Quarta est qd sp vnu p̄trior habeat rōem habitus. s. nobilius. alterz p̄uacōis sez ignobilius. z in hoc puenit p̄rie cū prima / tia. Quinta est. qd vnuqz extremonū dicat aliquā naturā positiuā. qd vnu habeat rōem p̄uatiōis. z al terz rōenem habet ad inuicē p̄para ta. vt albedo z nigredo. Sexta est qd hnt mediū eiusdē gn̄is qntū ad co traria mediata. Septia qd eīdē sub secto vicissim inesse p̄nt qntū ad illa p̄tria in qbus non est regressus. Ad uno in alterū. vel qbus alterz a na tura nō iest. Et in his tribz vltimis deficit z differt ab oppōe p̄dictoria et p̄uatiua. Aliq aut̄ istaz p̄suetū sic puenit p̄trarijs qd oibz insunt q̄tuor. p̄ma sez z terria q̄ta z q̄nta mediatis qd imediatis puenit. et tā illis cōaccessiue insunt qd illis qd successiue inēc nō p̄nt. Scda at cō dito simplē loquēdo sexta z septia nō oibz p̄trarijs puenit. sed scda puenit illis p̄trarijs qd alterz nō in est a natura. z nō illis qd alterz a na tura inest. sexta p̄trarijs mediatis z nō immediatis. Septima p̄trarijs in qbus ab uno ad alterz est regressus et nō illis in qbus nō est regressus.

TConditiones oppositōis re latiue. z q̄no conuenit z differt ab alijs. **Cap. XXXII.**

Oppositio aut̄ relatiua hz qd tuor p̄ditiones. Prima est qd nō hz mediū sūl gn̄is. z in h puenit cū p̄tradictoria z p̄uatiua. z cū p̄trarijs immediatis. z differt a p̄trarijs mediatis. Scda est. qd non hz mediū subiecti in qd p̄rie conuenit cū p̄dictōe z differt a p̄tria z p̄uati ue oppositis. Tertia est qd in relatio ne reali extrema nō sūl idē. z in h cō menit cū alijs tribz. s. in relatio rōis

p̄nt eē idē sicut in relatōe idētatis in qd differt ab alijs. Quarta est. qd vnu oppositor ponit reliquū v̄l de struit. qd posita se ponit; z pempta se permut. in qd differt ab alijs tribz. Hec igis de oppōnibz dicta sufficiat

De dictōibz feantibus vel p̄no tantibz habitudinē alicui⁹ ordinis.

Hab vel dictōibz significantibz vel p̄notantibz habitudinē alicui⁹ ordini⁹. Circa qd occurrit hec p̄ ordine discutiēda. s. de p̄ori z posteriori cū suo opposito qd est simili. de p̄ncipio de causa. de elemēto. de nēcārio. de p̄positōibz de ex. in. de motu. de ro to. de magis z minus. Circa aut̄ p̄ us z posteri⁹ vidēda sunt tria. Prī mo qd modis dī p̄us z posteri⁹ sūl dicta phī. Scđo quō dī prius z posterius iuxta assignatōem Augusti ni. Tertio declaratio cuiusdā dubij

De priori et posteriori.

Cap. XXXIII.

Primo igis dicendū est de p̄oni z posteriori. Circa qd sci endū vt p̄z. v. metaph. p̄us z posterior dicunt respēciū alicui⁹ p̄ncipiū. z illud dī p̄us qd est illi p̄ncipio p̄iniquus. posterior dī qd est ab eo remotus. Hoc aut̄ p̄ncipiū p̄ su mi triplē. vel in qntitate. v̄l in cogni tōe. vel in ec. Et iō oes modi sūl p̄us z posteri⁹ reducūt ad aliquē isto rū triū modoz. qd aliqd est p̄us alte ro sūl qntitatē vel in cognoscendo vel in cendo. Ut aut̄ sup̄ patuit qn ticas est duplex. vna p̄tinua. alia di sceta. Scđm quātitatē p̄tinuā di cīf aliqd p̄us altero triplē. Primo sūl ordinez in loco. vt si determinez aliq̄s locus. qd est ei. p̄iniquus est p̄us sūl locu. z qd remotus est po sterius. z hoc mō ignis est p̄us aere respēciū celi. z aer qd terra. Si at ecō

De priori et posteriori.

verso accipimus pncipiū ad inferi⁹
vixputa terā. sic ecōuerso aq̄ eēt pōz
aere. z aerigne. Scđo mō dicuntur
aliq̄ priora fin tps. z h̄ dupl̄t. Uno
em̄ mō dicunt̄ pōza respectu p̄teriti
q̄ sunt remotiora a p̄nti nūc. Et isto
mō pōz fuit xp̄i nativitas q̄ ei⁹ pas
sio. q̄ eius nativitas ē magis remo
ta a p̄nti nūc. Alio⁹ dicunt̄ aliq̄ pō
ra resp̄ciū futuri tps. z sic dicunt̄ pō
ra q̄ sunt xp̄inq̄ora p̄nti nūc. z sic flo
ritio arboris est pōz q̄ fructus futu
rus ex illa floritio. Tertio dicuntur
aliq̄ pōza fin ordinē in mō. z hoc
dupl̄t. Uno mō in naturalib⁹. z sic
illud qđ p̄mo mouēti est. xp̄inquis ē
pus. sicut puer est pus vir. pus em̄
est puer alijs q̄ vir. z in puericia ē
xp̄inquo p̄mo generati. Scđo mō
in voluntarijs. z hoc mō dicuntur pō
res illi q̄ sunt in potestatib⁹ p̄stituti
et hic mod⁹ vocat̄ pōritas dignita
tis. Et isto mō se h̄z p̄nceps in ciuitate
rex in regno: quoꝝ est impare z
mouere. subditoz aūt z posterioroz
est exequi. Rex igif in regno vel p̄n
ceps in ciuitate st̄ primū mouēs. et
quāto eis aliq̄ sunt. xp̄inquo res tāto
dicunt̄ priores. Scđm aut̄ q̄ntitatē
discreta dicunt̄ aliq̄ priora. sicut q̄t
tuor sedētes post regē. q̄ est ei vicini
or d̄ prior. z in manu digitis discre
tis index respectu pollicis est prior
medio. z sic de alijs. P̄ius aut̄ cog
nitōe esse aliquid altero p̄tingit tri
pl̄tā in cognitōe intellectua q̄ in
cognitōe sensitiva. sed mō opposito
q̄ illud qđ est pus in cognitōe intel
lectua. ē posteriorius in cognitōe sensi
tiva. Uno igif mō pus est aliqd al
tero cognitōe intellectua. sicut vīla
sunt pōza p̄icularib⁹. sed in sensitiva
est ecōuerlo. Cū em̄ rō sit vīlium nō
cognoscit sorē nisi cognoscēdo ho
minē. sed cū sensus sit p̄iculariū nō
cognoscit boſez nisi cognoscēdo sor
tē. Scđo mō est aliqd pus intelle
ctua cognitione: eo mō q̄ simplicia
plus p̄noscunt̄ p̄positis. sicut pus
cognoscit albedo z hō q̄ hō albus
sed in sensitiva ecōuerso. q̄ p̄mo cō
posita offerunt̄ sensui q̄ simplicia.
Tertio dicunt̄ aliq̄ pōza cognitōe
intellectua eo mō quo passiōes mi
nus p̄positoz st̄ priorēs. z sic cū re
ctitudo sit passio linee. levitas sup
ficie. pōz aūt sit linea z simplicior
supficie. rectitudo erit pōz cognitōe
nō pōz levitate. in sensuāt est ecōuer
so. passiōes em̄ magis p̄positoz pō
res st̄. P̄ius at̄ in essendo d̄: triplo
Primo rōne cōstatatis. z sic dicuntur
pōza que p̄nt esse sine alijs: sed alia
nō sine ipis. z isto mō aīal est prius
hoie. Et hoc est pus a q̄ nō conuer
tis essendi p̄ntia. vt d̄r in pdicamen
tis. nō em̄ lequivit si aīal ex hō est. sed
bñ ecōuerso. si hō est aīal c̄ vñ aīal
est pus hoie. Scđs mod⁹ est fin ac
tribuōem z analogiā. Cū em̄ ens
dicat̄ de suba z accēte. z p̄ prius de
suba: dicim⁹ subam pus accidente.
Tertiū mod⁹ est fin diuisionē en
tis in actū z potentia. Si em̄ acci
piam⁹ fin potentiā: sic materia ē pri
us forma. z dimidiū rei re. z p̄ to
to. Sed si accipiam⁹ fin actū econ
uerso est. q̄ forma pus est materia.
et totū dimidiō z p̄tē. em̄ nō in
cipiūt esse actu nisi p̄ resolutōe to
tius. Aristo. at̄ in li. pdicamentū
ponit aliū modū prioris. vt qñ sunt
duo p̄ueribilia et vñū est cā alteri.
vt sit illud qđ est cā alteri⁹ est prius
fin naturā. sicut veritas rei est cau
sa veritatis oratiōis. ab eo enim qđ
res est vel non est orō d̄r vera vīl
faſa. Et tū iste p̄tates p̄uerunt̄. s. ve
ritas rei z p̄tates oratiōis facte de re. h̄z
p̄tates rei est pōz fin naturā veritate
oratiōis. Et ita parēt modū prioris. z p
p̄n posterioris oēs q̄s ponit p̄hs i

Tractatus Secundus

liº. p̄dicamētōz. z in. v. metaph.

Assignatio p̄oris z posteri
oris fm. Augusti. xij. p̄fessionū
caplo. xxvij.

XXXIII

SEcundo sciendū q̄ b̄tis Au
gustin⁹. xij. p̄fessionū. c. xxvij
videt aliter modos assigna
re p̄oris dices. q̄ p̄ius q̄ aliquid alte
ro q̄truoz mōis. Primo eternitate.
z sic deus est p̄or oī creatura. Seco
dū. z sic flos p̄or est fructu. Tertio
electiōe. z sic fructus est prior fl̄e.
Quarto origine. z sic ē prior. Onus
cantur. z materia p̄ima reb̄ ex mate
ria z forma p̄positis. Qui mōi q̄
uis p̄imus z tertij videant differre
ab oī mō posito ab Aresto. tñ nō est
ita. q̄ ad aliquē istoruz reducibiles
sunt. de q̄ multū curandū non est.

**Quo ylia sunt p̄ora cogni
tōe p̄icularib.** **XXXIV.**

Artio hic notādū est q̄ pos
set videri male dictū q̄d di
ctū est de prioritate in p̄gn
tōe. sc̄ q̄ in sensitua cognitōe est p̄
or cognitio p̄iculariū q̄ v̄lūm. bu
iūs tñ oppōsitiū videt dici p̄ physi
in p̄incipio. q̄ tā intellectua q̄ sensi
tua cognitio: p̄ior ē cognitio v̄lūm
cognitio singulariū. ign̄ male. Rū
dendū est q̄ Aresto. de hac p̄oritate
facit intentiōem in trib̄ locis quito
metaph. vbi ponit q̄d dictū ē. q̄ vni
versalia sunt p̄ora cognitōe q̄ntū ad
intellectū. posteriora s̄o in sensu. Itē
in p̄mo posteriōz vbi dicit. q̄ cogni
tio singulariū p̄cedit cognitōem v̄lū
m. sicut sensitua p̄gnitio p̄cedit in
intellectiuā. Itē in p̄incipio p̄mī phy
sicōz vbi ponit q̄ cognitio v̄lūm ē
p̄or cognitōe p̄iculariū. nō solū fm
intellectū: sed eriā in sensu. sicut co
gnitio p̄fusa ē prior determinata. Et
ponit exēplū q̄ a remotis p̄us p̄go
nō res ysa esse ens. postea dephen

dīs q̄ approximatōez esse aīal. postea
hō. postea z v̄ltimo sortes. Et pueri
a p̄cipio oīs viros vocat patres. q̄
finaliter solū patrē suū. Ad hōz g
solutionē intelligendū est. q̄ q̄ loq
mūr de cognitōe talū v̄lūm z sin
gulariū fm sensitiuā et intellectiuā
p̄gnitionē possim⁹ loq tripl̄. Uno
mō p̄parādo cognitōem sensitiuā
ad intellectiuā. z sic sensitiuā cogni
tio p̄cedit sp cognitionē intellecti
uā. z cū sensus nō sit d̄irecte app̄hē
siūs nīs singulariū. q̄ nō p̄gnoscit
nīs ho. Nūc. Intellect⁹ aut ecōtra
et d̄irecte ē p̄gnoscit v̄lūm. vt p̄z
ij. de aia. Seq̄tū ex h̄ q̄ cū cogni
tio sensitiuā sit p̄or intellectiuā: q̄ co
gnitio p̄iculariū sit p̄or cognitionē
v̄lūm. put he due cognitōes ad in
uiūc p̄parāt. z sic accipit ph̄s p̄. po
steriōz. Unū z ibidē dicit ph̄s. q̄ de
ficiente sensu nēcē est deficere sciām
q̄ est fm illū sensu. z tō eriā in sensu
illo intelligit dictū ibidē. q̄ ylia sc̄
magis nota simp̄l. et singularia q̄
ad nos. Secōdū mō p̄ fieri p̄paratio
istar p̄ gnitionū: nō quidē sensitue
ad intellectiuāz. Is vni⁹ intellectue
ad alia⁹ intellectua. fm q̄ in eadē po
tentia est. p̄cessus de imp̄fecta p̄gn
tōe ad p̄fectā. Et sic cū vbiq̄z in co
gnitōe sit. p̄cessus de imp̄fecto ad p̄
fectū. cognitio aut in v̄lū z in cōi sic
imp̄fecta. in p̄iculari aut etsi distin
cta cognitio sit p̄fecta z determina
ta tā in sensitiuā q̄ in intellectua co
gnitōe: magis vle est prius p̄gnitōe.
Et hoc p̄z in sensu z fm locū z fm
t̄ps. Secōdū locū. q̄ prius app̄hēdi
m⁹ aliquā rēa remotis esse corpus
q̄ aīal. z aīal q̄ hoīem. z hoīem q̄
sortē. Idē est fm t̄ps. q̄ puer a p̄ci
p̄io p̄ri⁹ distinguit hoīem a nō hoīe
q̄ hūc hoīem ab hoc hoīe. vñ pueri
a p̄cipio vocat oīs viros patres.
postremo at se determinat ad vñū.

De simul et principio.

qdg. Et eodem modo magis cōe p̄us ē cognitōe in intellectu sicut in sensu. Et sic loquitur Aristo. p̄o physic. Et isto modo dicit ibidē. q̄ magis p̄fusa et magis v̄la sunt notiora nobis. sed q̄ ad naturā distincta s̄t notiora. q̄ illa q̄ plus h̄at de entitate plus h̄at de agnoscibilitate. talia autē s̄t magis determinata. Cū autē dico q̄ sensitiva q̄ intellectiva.

¶ Quotmodis dicit simul.

Cap. XXXVI.

Simul at̄ d̄ p̄ oppositū ad p̄ us et posteri⁹. et iō nō oī ali⁹ modos simultatis assig⁹nare: nisi q̄ q̄ modis dicunt aliq̄ p̄ us et posteri⁹: tot modis p̄ oppositū aliq̄ dicunt s̄l. Ponam⁹ tñ tres modos q̄s ponit Aristo. in pñtis. Quorum p̄mūs est. q̄ illa dicūt esse s̄l q̄dū ḡt̄rig et p̄ternatio ē in eodē et in eq̄li tpe. et h̄ mō subjectū et p̄pria passio s̄l. Sedē mod⁹ est. q̄ illa dicunt ē s̄l quecūq̄s p̄ueretur km̄ essendi pñam. ita tñ q̄ yñū nō est cā alteri⁹ ve sit. et h̄ mō relativa s̄t s̄l natura q̄ naturali intelligētia intelligūt et p̄uerūt ad inuicē. et neutrū est cā alteri⁹ ve sit inqñtū relati⁹. et pñm illū in q̄fundat respect⁹ vñū possit cē cā alteri⁹. vt p̄z de pie q̄ est cā filij. Tertio dicunt ē s̄l quecūq̄s sp̄es ex op̄posito dicunt sub eodē ḡne: vel etiā diuidūt aliq̄ gen⁹. et sic due oppositi⁹ dñctie diuisiue vnius ḡnis et due sp̄es p̄stitute p̄ eas dicūt s̄l esse.

De importatib⁹ habititudinib⁹ dis v̄l cālitat⁹. XXXVII

Dicendū nūc restat de noib⁹ q̄bus importat ordo vel habito causalitat⁹ que sunt tria. scz p̄ncipiū quo importat ordo. causa. et elemētum q̄bus importat habitudo causalitat⁹. Et de istis vidēndū est q̄o se h̄nt ad inuicē. Ad q̄d dicendū q̄ illa sic differunt. q̄ oī elementū est cā et p̄ncipiū. et oīs causa est p̄ncipiū: sed nō ecōuerso. q̄ nō oī p̄ncipiū est causa vel elementū nec oīs causa est elementū. Et q̄ p̄z q̄ p̄ncipiū ē magis cōe q̄ cā. et cā q̄s elementū. P̄ncipiū igit̄ importat ordinē quēdā. s̄z v̄ltra hoc cā importat influxū ad esse causati q̄d nō est

Tractatus

de rōne pncipiū. et iō p̄z q̄ cōius est
nomē pncipiū q̄ cause. **U**n in diuinis
est pncipiū resp̄ū diuinaz p̄so-
nāz. vt pat̄ est pncipiū filij. et p̄z et fi-
lius s̄t pncipiū spūstī. **N**ō aut̄ acci-
pit hic nomē cause v̄ effect̄. v̄n pat̄
nō est cā filij. nec pat̄ et filius s̄t cau-
sa spūstī. **U**n p̄z q̄ pncipiū est cōi-
us q̄ causa. et q̄ cōiora cognitōe pre-
cedunt p̄mo de pncipio. sedo de cau-
sa. tertio de elemēto dicendū est.

Quot modis dicit̄ pncipiū.
et in q̄bus inuenitur **Ratio**
pncipiū. La. OC XXXVIII

Quantū igit̄ ad nomē pncipiū (qđ importat ordinē) scie-
dū q̄ ordo est nobis mani-
festor in motu locali vbi est p̄us et
posterior et fīm locū et fīm tps magi-
q̄ in q̄cūb̄ alia re. eo q̄ mot̄ iste ē
manifestor sensui. fīm at q̄ res sunt
nobis magis note fīm hoc a nob no-
minant̄. Et iō q̄ hoc nomē pncipiū
ordinē quenda importat. ordo aut̄ est
nob̄ notior in his q̄ circa motu loca-
lē sunt. et iō hoc nomē pncipiū fīm
sui ūtem positiū est ad illud qđ est p̄
mū in his q̄ recipiūt motu localem.
Circa aut̄ motu localem occurruit
tria. s. magnitudo sup̄ qā tūtis mo-
tus. sedo ip̄e mot̄. tertio tps mēlu-
rans motu. Hec aut̄ tria hāt se per
ordinē. vt p̄z. iiii. physicoz. Nā fīm
ordinē pōris et posterioris in magni-
tudine accipit p̄us et posteriū in mo-
tu. et fīm p̄us et posteriū in motu est
p̄us et posteriū in tpe. Itis supposi-
tis p̄t patere facilr̄ q̄ modis dī pnci-
piū. q̄ rō pncipiū p̄mo et fīm ḡp̄iaz
significatōem inuenit in his q̄ respi-
ciunt motu locale. Sedo in alijs et
ordine ibi considerato. Quantū ad p̄
mū inuenit rō pncipiū tripl̄. Pri-
mo em dī pncipiū de pncipio aliciu-
sus magnitudis a q̄ incipit motus

Secūdus

sic si nauta moueat in marī a pro-
ra in puppī erit p̄a pncipiū pup-
pis termin⁹. Et q̄ ad p̄us et posteriū
in magnitudine sequur pōritas et
posterioritas motus. iō etiā inueni-
tur pncipiū in motu et in tpe. vñ po-
nimus pncipiū magnitudinis vñ in
nau. et pncipiū mot⁹. sicut si aliq̄s
incipiat currere. et pncipiū tps. s. qñ
p̄mo cursus incipit ee. Aliqñ aut̄ est
pncipiū mot⁹ a pncipio magnitudi-
nis. aliqñ non. sed a magis oportu-
no. vt p̄z. v. metaph. in exēplo pos-
to in dīplinis. **N**ō em incipit ali-
qñ aliq̄s addiscere ab eo qđ est pnci-
piū simpl̄ et fīm naturā. s̄t ab eo qđ
est magis oportunū et magis facile
ad discendū. vñ etiā in motib̄ hāta
nis nō incipit sp̄ motus in pncipiō
vie. sed aliqñ a medio. Ex eodē eti-
am est q̄ in illis motib̄ q̄ s̄t supra
circulares magnitudines nō hātes
pncipiū accipit aliqd pncipiū a q̄
opportune mouet mobile fīm suā na-
turā sicut i motu corp̄ celestū pnci-
piū mot⁹ ponim⁹ in oriēte. Ex q̄
p̄z q̄ inuenit pncipiū et rō pnci-
piū dici et in magnitudine et in motu
et in tpe. Ex ordine aut̄ considerato in
motu locali inuenit etiā pncipiū no-
mē dictū in fieri et in generarōe rep̄
et hoc dupl̄. **U**no vt dīcas pnci-
piū aliqd inexistens et extrinsecum.
Alio nō inexistens et extrinsecum. Pri-
mo mō dī pncipiū rei ps illa q̄ gene-
rat qntū ad naturalia. vel q̄ p̄mo sit
qntū ad artificialia. et sic in natura-
lib⁹ in artificib⁹ pncipiū est cor. q̄ p̄mo
generat. in artificib⁹ sicut in
nau carina. in domo fundamentuz
et sic de alijs. et in oībus istis illud
pncipiū est inertis. **A**lio nō in natura-
lib⁹ in pncipiū rei vñ incipit rei ḡna-
tio qntū ad naturalia. vel factio qn-
tū ad artificialia. vel actio qntū ad
mobilia. **E**x hoc p̄z q̄ in naturalib⁹

De Causis

quidē respectu generatōis substātia
rū pater et mater dicunt p̄ncipū pue-
ri. Et illud vñ incip alteratio dī p̄n-
cipū alterationis. et concū p̄mōcēs
animos dī p̄ncipū belli. In moralib-
us etiā illud dicit p̄ncipū ex cuius
voluntate cetera mouent. Et inde di-
cuntur principatus in ciuitatib- vel
in cūilib. In artificialib- etiā illud di-
citur p̄ncipū quod ē p̄ncipū arti-
ficiorū. hoc aut est ars mechanica.
Inter quas etiā qdā dicunt architec-
torice-i-principales. et sunt hec q̄ ha-
bitat alij īmpare sicut nauis. et uia li-
gnorū vel dolatiue. Utterius aut qz
ad similitudinē ordinis q̄ in motib
exteriorib apparet considerat quidā
vidio in cognitōne rez. et p̄cipue fm
q̄ intellectus noster fm̄ quādā sumi-
litudinē motus h̄z discurrere de p̄n-
cipijs ad conclusiones. Ideo alio mō
dific p̄ncipū vñ res pmo innotescit.
Et sic vñ noīe p̄ncipijs phs in libro
posteriorū ponere aliqua p̄ncipia de/
monstrationiū. Et qz oīs causa ē p̄nci-
pūliz nō econuerlo. vt p̄ius dictū ē
tot modis dī p̄ncipū quot modis
dī causa de qua immediate sequit. In
vestigandū aut ea q̄ de causa diecda
sunt quartuor p̄currūt p̄siderāda. Pri-
mo q̄ sunt genera causarū. Secō quo
se habet ad effectū. Tertio quo se ha-
bet ad inuicem. Quarto quot modis
varianf ipa causarū genera.

Quot sunt genera causarū?

Q̄ uantū ad primū sc̄edū q̄
quartuor sunt ḡia causarū. s.
Efficiēs vt in naturalib p̄a/
ter ē causa filii. et in artificialib falter
est causa cultelli. In cūilib p̄siliator
pacis. Et itē causa materialis. vt ele/
menta sunt materia mixtorū. et lapi/
des materia domus. Et causa forma
lis. vt q̄a ratōnalis ē forma corporis

et talis cōpositio vel figura domus
est forma eius. Et finalis vel lucrū est
finis mercatiōis. et beatitudo hoīs. et
inhabitatio ē cā finalis ipsius domus
Quantū aut ad qdlibet genus causa
nū aliqd nō ad cū est. Et primo de cā
efficiēte. Secō de cā materiali. Ter-
tiō de causa formalī. Quarto de cau-
sa finali.

De causa efficiēte

Caplin. CCXL
Q̄ uantū ad genus cause effici-
entis. Sc̄edū ē q̄ q̄uis oīs
cā efficiēs sit agens naturale
vela. posito. tñ. Auicen. ponit circa
hec q̄tuor modos cause efficiēt. Est
en cā efficiēs. p̄ficiens. disponēs. co/
adiuuās. et p̄silians. Causa aut efficiē-
ens p̄ficiēs. dī que vltimā rei p̄fectio-
nē causat. sicut illa q̄ induc formam
materialē reb̄ materialib. vel artifi-
cialē in artificialib. vt edificat. do/
mus dñ illā p̄ficit. Disponens aut dī
q̄ nō inducit vltimā formā sed aptat
materiā tñ ad formā. sicut in artifici-
alib ille q̄ dolat ligna et lapides dī cā
efficiēs domus disponēs tñ q̄ nō p̄-
prie dī cā efficiēs. q̄ illud qd ip̄. fa-
cit nō ē dominus nisi in potētia. appro/
pinguabit aut rato amplius ad rōnē
cause efficiētis. quāto faciet dispositi-
one magis necessariā ad formā. Et iō
illud qd vltimā dispositionē necessariā
causat q̄ui formā nō inducit. sic
hō generas respectu forme itellectis
q̄ ē ab extrinseco. magis apropinqē
inter oīs causas disponetes ad rōnē
cause efficiētis. Aduiuās at dī iquā
tu coopat ad p̄ncipale effectū. Et in
hoc differt p̄ncipali agere. qz agens
p̄ncipale agit ad finē p̄pū. adiuuās
aut ad finē alienū. sic adiuuās regē in
bello opera nō ad finē p̄pū regis.
Et hec ē p̄ditō oīs cause sc̄darie ad
p̄ma nā cā sc̄daria p̄p̄ finē p̄me ope-

Tractatus Secundus

ratur in oīb agentib ordinariis. si/ tūt militaris ppter finē rei ciuili. Cō silians aut dī ab agente principali in/ quantu agē dare ei finē z formā agen/ di. z hec est p̄ditio primū agentis per/ intellectū qd est deus ad aliud agēs seūdarū sues si agēs naturale sues/ p intellectū. Nī primū agens intelle/ ctuale in omnib dāt finē z formā age/ dis dī agenti cuiuscūq. sicut nauifa/ etor dolatori lignoz. z gubernator fa/ ctori nauis. z primus intellectus toti/ nature. Propter qd dicunt dīcti. qe/ opus nature ē opus intelligit. Ad/ hoc aut genus cause reducitur omne/ agēs qd facit eē aliquid quocūq mō/ no solū fīm esse substantiale. h̄ etiā fīm/ esse accidentalē.

De causa materiali

Oaplin. **XCLII**

Gantū aut ad genus cause/ materialis sciendū. q̄ siue ac/ cipiaſ materia in reb natura/ libo. siue artificialib. siue alijs qbuscū/ q respectu totius dī materia duplex/ Una que dicit p̄ pingua. alia remota/ Verbi grā. materia p̄ pingua syllogis/ mo sunt p̄positōnes. sed remota sunt/ termini vel dictōnes. remotiores sc̄/ syllate. remotissime sc̄ littere. Et sicut/ hic. ita z in naturalib. vt materia p̄/ pingua in hoc sīt carnes z ossa. remo/ ta ipa elemēta. remotiores materia/ pma. z ita etiā in artificialib.

De causa formalis

Oaplin. **XCLIII**

Gantū ad genus cause for/ malis sciendū. q̄ duplex ē for/ ma rei. Quedā extrinseca. z/ hec vocat forma exemplaris sicut liber/ exemplaris a quo scribi dī forma exē/ plaris scripture ad quam inspicieō/ scriptor operat. Et isto mō p modūz/ forme exemplaris deus dī forma oīm/ terū. yī cantam? Effectuā vī forma/

lis ēā deus z finalis. sed nūc mate/ rial. Aliā forma ē intrinseca īheres. z/ hoc dupl. q̄ vel substancialis. vt aia/ ronalis ī hoīe. vel accidentalis ut alte/ do. Circa qd sciendū est q̄ qn̄ vna res/ simpli in actu est materia aliquis si/ cut argētū phyle. z tūc forma cor/ respōdes tali materie a pho yacatur/ qn̄ sp̄s. vt pat̄. v. metap. h. Quis/ aut plures res simpli adiunice adū/ nate sunt materie aliqui rei. Qd qdē/ contingit tripli. qn̄ em̄ diuersae res/ p̄iungunt z adūnāt fīm ordīnē tīn si/ cut h̄os ī exercitu. vel dom̄ ī ci/ uitate. z sic p forma respōdet totum/ qd designat noīe exercitus vel ciuita/ tis. Quis aut nō solū adūnāt ordī/ sed cōtactu ut colligatiō sicut appa/ ret ī p̄arietib dom̄. z sic respōdet/ p forma ipa cōpositio. Quis aut sup/ addit ipa cōpositio alterationē cōpo/ nentū qd p̄tingit ī mixtione z tene/ forma ipa mixtio quedā q̄ tī nō est/ species p̄positōis. Et q̄ a forma res/ h̄esse z quidditatē z totalitatē quid/ ditatis itez. qdditas importatur p/ diffinitionē. Jō qd̄ causatē vocat/ forma a pho. z vterius etiā ipa diffi/ nitio dī forma. nō obstante q̄ ī reb/ p̄positis ex materia z forma diffinitio/ vtrūq p̄tineat. Reliqua de materia/ z forma dicta sunt sup ybi agit de p/ tinētib ad p̄dicamentū substātē.

De causa finali

Oaplin. **XCLIV**

Gantū aut ad genū cause fi/ nalīs sciendū. q̄ nihil. phibet/ plures fines ēē intēcos. licet/ nō codē mō q̄ alij agente. vt medi/ cus intēdit sanitati tanq̄ finē p̄incip/ pale z attenuationē corporis tanq̄ a/ pp̄ inquissimā sanitati. z purgationē p/ quā acquirit attenuationē. Et sicut ē ī/ istis. ita z ī alijs. Isti aut fines sunt/ subordinati z dicunt fines sub fine sī